

BHP	STANDARZY OPERACYJNE	Ref.: Bezpieczeństwo AM 011 Dochodzenie w sprawie incydentu Publikacja: 24 września 2008 Wersja: 0 Zmiany: 24 września 2008	
DOCHODZENIE W SPRAWIE INCYDENTU			
Dystrybucja kontrolowana	Opracowanie:	Weryfikacja:	Zatwierdził:
Nazwa:	Bezpieczeństwo –AM Luksemburg	Komisja Bezpieczeństwa ArcelorMittal	John Macnamara

1. Zakres

1.1. Wymogiem minimalnym jest, aby spółki Grupy przestrzegały przepisów obowiązujących lokalnie dla procesu dochodzenia w sprawie incydentu. Niniejszy standard AM ma zastosowanie w sytuacjach, gdy jest on bardziej wymagający.

2. Definicje

2.1. **Incydent.** Incydent to niezaplanowane zdarzenie, które może ale nie musi powodować urazy i uszkodzenia. Do incydentów zalicza się zdarzenia potencjalnie wypadkowe.

2.2. **Proces dochodzenia w sprawie incydentu.** Proces dochodzenia w sprawie incydentu obejmuje określone poniżej cztery działania powiązane, których celem jest zapobieganie ponownemu zaistnieniu incydentów: zbieranie informacji o incydencie, opis biegu wydarzeń, określenie czynników sprawczych, oraz opracowanie działań zapobiegawczych i naprawczych.

- 2.2.1. **Zbieranie informacji o incydencie.** Pierwszym etapem podczas przeprowadzania dochodzenia w sprawie incydentu jest zebranie informacji związanych z wykonywaną pracą oraz mających związek ze zdarzeniami i okolicznościami incydentu. Może to uwzględniać informacje o personelu, wykonywanych zadaniach, sprzęcie i warunkach środowiskowych.
- 2.2.2. **Opis kolejności zdarzeń.** Kolejność zdarzeń jest opisywana lub rekonstruowana poprzez uporządkowanie w czasie właściwych zdarzeń oraz okoliczności.
- 2.2.3. **Określenie czynników sprawczych.** W ramach opisu kolejności zdarzeń i okoliczności zidentyfikować należy niebezpieczne działania i warunki (lub decyzje) uznawane za czynniki sprawcze, które ostatecznie doprowadziły do niezaplanowanego zdarzenia.
- 2.2.3.1. **Analiza przyczyn źródłowych/analiza decyzji krytycznych.** Analiza przyczyn źródłowych to określona metoda identyfikacji „przyczyn źródłowych”, tj. przyczyn, wobec których można zastosować rozwiązania pozwalające na zapobieganie lub ograniczenie występowania problemu. Analiza ta wykorzystuje technikę schematów przyczyny i skutku wykonanych w oparciu o elementy kolejności zdarzeń. Analiza decyzji krytycznych stanowi uzupełnienie analizy przyczyn źródłowych, gdyż pozwala lepiej zrozumieć motywy i powody decyzji (oraz działań) sprawczych, które doprowadziły do incydentu.
- 2.2.4. **Opracowanie działań zapobiegawczych i naprawczych.** Czynniki sprawcze wykorzystywane są do identyfikacji problemów i niedociągnięć związanych z realizowanymi zadaniami i dają podstawę do podejmowania efektywnych działań prewencyjnych i naprawczych. Aby zapewnić efektywność tych działań, wymagana jest dalsza kontrola.

3. Dochodzenie w sprawie incydentu

3.1. Organizacja opracuje, wdroży i będzie realizować proces dochodzenia w sprawie incydentu celem przeprowadzania dochodzenia w sprawie wszystkich wypadków przy pracy i zapobiegania ich ponownemu wystąpieniu.

3.2. W ramach dochodzenia powypadkowego i określania czynników sprawczych organizacja będzie korzystać z analizy przyczyn źródłowych, analizy decyzji krytycznych lub analiz stanowiących ich odpowiedniki. Minimalnym wymogiem jest, aby analizy te zostały formalnie udokumentowane dla dochodzeń dotyczących:

3.2.1. Incydentów przy pracy w zakładzie ArcelorMittal, w wyniku których nastąpił jeden lub więcej zgonów, lub w których jedna lub więcej osób odniosła obrażenia zagrażające życiu (z uwzględnieniem pracowników, wykonawców, klientów, odwiedzających etc.)

3.2.2. Istotnych incydentów w zakładzie ArcelorMittal, które mogły prowadzić do wypadków śmiertelnych (z udziałem pracowników, wykonawców, klientów, odwiedzających etc.)

3.2.3. Incydentów, których rezultatem była przerwa w pracy.

3.3. Proces dochodzenia w sprawie incydentu oraz jego zastosowanie stanowiąc będą część innych procesów organizacyjnych, między innymi:

3.3.1. Planowania pracy;

3.3.2. Projektowania;

3.3.3. Zaopatrzenia.

3.4. Organizacja zapewni:

3.4.1. odpowiednie przeszkolenie pracowników przeprowadzających dochodzenie w sprawie incydentu w zakresie procesu dochodzenia w sprawie incydentu, z uwzględnieniem analizy przyczyn źródłowych i metody analizy decyzji krytycznych lub ich odpowiedników;

3.4.2. wystarczającą ilość czasu i zasobów, by pracownicy biorący udział w dochodzeniu po incydencie mogli skutecznie uczestniczyć w procesie dochodzenia w sprawie incydentu; oraz

3.4.3. odpowiednią komunikację i konsultacje z pracownikami w zakresie wyników dochodzenia powypadkowego związanego z wykonywaną pracą lub miejscem pracy, zgodnie z wymogami.

3.5. Obowiązki organizacji to:

3.5.1. udokumentowanie wyników dochodzeń po incydentach, z uwzględnieniem istotnych informacji dotyczących incydentu, kolejności zdarzeń, czynników sprawczych, działań zapobiegawczych i naprawczych; oraz

3.5.2. rejestrowanie incydentów, w celu udokumentowania poprawności przeprowadzenia oraz zamknięcia procesu dochodzenia w sprawie incydentu.

3.6. Organizacja musi w sposób ciągły doskonalić efektywność procesu dochodzenia w sprawie incydentu.

Przeglądy przeprowadzane przez kierownictwo wyższego szczebla muszą uwzględniać ocenę możliwości ciągłej poprawy w oparciu o ustępy 3.1 do 3.5.